

[Indenrigsministeren.]

man bragt det Tidspunkt forholdsvis nær, da en saadan Opkrævning kan bringes til Ophør.

Jeg tror, at Billedet af, hvorledes dette i Virkeligheden hænger sammen, har jeg givet fuldt ud i det Talmateriale, jeg her har forelagt. Thi i Virkeligheden er det en Fiktion, de Herrer Forslagsstillere staar i, naar de tror, at Tidspunktet er bragt nær. Forslaget er for dem en Kikkert, hvorigenem: de ser indtrædende Begivenheder paa nærmere Hold, end de, der ser derpaa med de blotte, ubevæbnede Øjne, er i Stand til. Det er i Virkeligheden et imaginært Bidrag, der ved disse Skatters Bortfjernelse her er givet.

Derfor synes jeg heller ikke, at det Udtryk, der er benyttet i § 20, 2det Stykke, egentlig talt er helt redeligt. Lad os en Gang se paa, hvorledes Virkningen vil blive for den enkelte Skatteyder. Jeg er, som jeg sagde til at begynde med, ikke i Stand til at klarlægge, hvilke Krav man ved en saadan Politik Gennemførelse vil komme til at staa overfor fra de Grundejeres Side, som er berøvet en væsentlig Del af deres Ejendom, og jeg er heller ikke i Stand til fuldt at skønne over, hvilket Provenu den foreslaaede kolossale Formueafgift vil give, og altsaa heller ikke i Stand til at sige noget bestemt om, hvad man i den foreslaaede Periode af 25 Aar vil kunne yde disse Grundejere som Erstatning. Men det er jo ikke saa vanskeligt, naar man tager særlige Eksempler for sig, at blive klar over, hvorledes Sagen for den enkelte Grundejers Vedkommende vil komme til at ligge.

Lad os tage en Mand, som har en Grund, som har en Værdi af 100 000 Kr., en Mand, som i øvrigt ikke har nogen Formue. Hvorledes vil han blive stillet? Ja, Staten tager Grundværdien gennem de 5 pCt. Grundrente — det er de 100 000 —, og saa tager den efter Formueafgiftsforslaget en Formueafgift af de 100 000 Kr., som staar i Grunden, paa 30 000 Kr. Det vil sige, at man tager 130 000 Kr. hos denne Mand. At han faktisk kun ejer 100 000, kerer man sig ikke synderligt om. Man tager de 30 000 mere, og saa skal vi da til at se, hvilken Erstatning han skal have. Denne Erstatning faar han i Form af et Andelsbevis, der i 25 Aar, men heller ikke længere, skal forrentes med 4 pCt.

Altsaa, med andre Ord, den vedkommende Mand faar 4 000 Kr. om Aaret i 25 Aar. Hvis nu Manden har Lyst til at se paa een Gang den Erstatning, de ærede Medlemmer Hr. Willesen og Hr. Axel Dam vil give ham, kan han jo søge at kapitalisere denne 25-aarige Rente. Jeg vil anslaa, at

den kapitaliseret vil kunne indbringe ham 50 000 Kr. Altsaa, denne Mand, der faktisk kun ejede 100 000 Kr., og fra hvem man dog mente at kunne tage 130 000 Kr., giver man en Erstatning paa 50 000, og saa kan Manden selv afgøre, om han vil betrage sit Tab som værende 80 000 eller 50 000. Det beror paa, om han er en Ven af de ærede Medlemmers teoretiske Opstilling eller en Modstander deraf.

Eller lad os tage en Husmand med en Ejendom, hvis Jordværdi er 7 000 Kr. Hvorledes vil nu hans Skæbne blive? Ja, for det første tager man denne Grundværdi fra ham — det er jo en Skæbne, som alle Jordejere kommer til at dele —, saa tager man endvidere efter Formueafgiftsforslaget 65 Kr. af det, den vedkommende har til Rest. Det er jo altsaa anbragt andre Steder. Det er med andre Ord sandsynligvis anbragt i Værdier, som er Udtryk for den vedkommendes Arbejds mulighed. Man tager altsaa 7 065 Kr. fra ham og trykker ham Andelsbeviset i Haanden. Det lyder paa 4 pCt. Rente af de 7 000 Kr. i 25 Aar.

De ærede Forslagsstillere vil se, at jeg behandler dem med den største Hensynsfuldhed. Thi de ærede Medlemmer er selv i deres Lovforslag — og har givet det Udtryk — ganske paa det rene med, at det slet ikke er sikkert, at de gennem denne Formueafgift kan faa Beløb frem saa store, at de gennem Udligningsbanken kan forrente med 4 pCt. alle de Andelsbeviser, som lyder paa hele det Beløb, de i Form af Grundrente har taget.

Da jeg saa gerne vil se med Velvillie paa det Lovforslag, her er fremsat, vil jeg regne med, at de virkelig er i Stand til at yde 4 pCt. Rente af det paagældende Beløb i 25 Aar. Det vil altsaa sige, at det Andelsbevis, man trykker vedkommende Husmand i Haanden, maa antages at have en Kapitalværdi i det Øjeblik, han faar det i Hænde, paa ca. 3 500 Kr. Det vil atter sige, at Manden mister 7 065 Kr., og de Herrer giver ham venligst en Erstatning paa 3 500 Kr., hvilket vil sige, at hans Tab bliver 3 565 Kr.

Er de Herrer saa helt sikre paa, at den Mand kan taale det? Er de helt sikre paa, at det i Virkeligheden fører ham fremad, øger hans Erhvervs muligheder, virkelig mangfoldiggør hans Arbejdsglæde, saaledes som de Herrer paastaar er Tilfældet?

Ja, de vil sige, at der jo er glemt en Hovedsag, der er noget overordentlig væsentligt her, som ikke er medregnet. Den